

Lomnický-text

notace:

jak jsme my zarmúcený.

text:

Ó bože otče mocný, všemohúcí
ó ty anjelský králi přežadúcí
Ó budiž nyní samému žel tobě
nás smutných žen v této naší sirobě.
Kterak my nemajíce našeho Mistra
Spasitele našeho Pána Krista,
nevíme smutné hned sobě co vzdíti,
kde a na kterou stranu jíti.
Ano, bez něho není utěšení
než smutek, truchlost / také zarmúcení.
Ó neuzříme-li tě, Kriste, brzce,
žalostí rozpukne se naše srdce.
Protož milé Sestřičky nemeškejme
jeho svaté milosti pohledejme,
bychom najdouce pozbyly žalosti
a nabyly potěšení, radosti.

Maria Magdaléna

notace

Běda nám, jaká zarmúcení

*srdečný pláč a kvílení,
pro našeho Spasitele máme,
kteréhož s bolestí hledáme,,
jehož přeukrutní Židé zmrskali,
a na ohavnou smrt vydali.*

Ach běda nám,
běda nám smutným ženám!
Jaký zármutek vstupuje v srdce nám
pro našeho milého Spasitele,
Jezu Krista, světa vykupitele
Jehož nás ukrutní židé zbavili,
skrže ohavnou smrt s ním rozloučili,
kterouž jest ráčil nevinně trpěti,
téměř ode všech rouhání snášeti,

s nimiž jsou nemilostivě nakládali,
ba bili, rvali, sem i tam strkali,
políčky v tvář veliké dávající,
mrzutými slinami kydající,
tak že jest ho pro ně znáti nebylo
všecko se překrásné líčko změnilo.
Co víc činili, když ho z města vedli,
my jdouc zdaleka všeho jsme neshlédly,
než když bylo na popravištném místě,
div že srdce nezkamenělo jistě
pro nemilostivé s ním nakládání
a těm děrám provazy přitahování,
tak až jsou v něm třestěly žíly, kosti
byť byl zločincem, tehdá toho dosti.
Potom probivše ruce, nohy obě,
vždy svou vůli by vykonali sobě.
Mezi lotry nechali jeho kříže,
což jest nám bylo k snášení nejtíže,
že když jest již byl Pán všecken zemdlený,
jináč nežli napoly umrtvený,
ještě jsou jemu pokoje nedali,
rouhající se hlavami kejvali,
říkající ha, ha, ha, jenž rušíš Chrám,
pomoz sobě nyní a sestup s kříže sám.
Těž vyšší knížata posměch činili
a s zákoníky jsou sobě pravili:

Jinýmť pomáhal, sobě nemůž spomoc
Kristus, král Izraelský, kamž jest děl moc.
Jeden vida, že se Pán žízní mučí,
naplnilť houbu voctem, hořkou žlučí,
vloživ ji na trest dával píti jemu
A on poručiv duši Otci svému,
ráčil ji z těla svého vypustiti
a s námi smutnými se rozloučiti.
Což pak nemáme té smrti želeti,
což nás nemá naše srdce boleti!
An žádnému neučinil nic zlého,
nýbrž všem jest činil mnoho dobrého

a nám pak obzvláště, sestřičky milé,
mnoho dobrého činil každé chvíle.
Kterakž pak ho nemáme litovati,
ano po všecek věk svůj milovati,
jeho hledati a po něm se ptáti.
A jakož jsou nám o tom dali znáti,
kdeby Pán Kristus měl pochován býti.
A protož strojme se tam rychle jíti.

Maria Jakubova

notace

*Ale jděme masti kupovati,
kterúž chceme těla pomazat
našeho Pána milostného.*

Poněvadž ti Židé nemilostiví,
lidé velmi zlí, ukrutní a lstiví,
tak jsou našemu Pánu učinili
a tělo jeho přesvaté zranili.
Ó, sestry, učiňmež tu milost jemu,
Spasiteli, vykupiteli svému.
Hned pojďme spěšně a masti koupíce
Drahé, vonné, což muožeme nejvíce,
budeme mazati ty svaté rány,
kteréž jest trpěl za hříšné křesťany
na svém vlastním svatém a krásném těle
tak až nebylo na něm místo celé,
kteréž již leží umrtvené v hrobě
kdežto jíti pospěšme, sestry, sobě.

Maria Salomeova

notace

*A nuž jděme a nechtejme dlíti,
k hrobu se strojme rychle jíti.
Milovali jsme živého,
Milujme také i mrtvého
a pomažme těla jeho
mastí z oleje svatého.*

Sestřičky milé, nechtějme meškati,
raději pospěšme se k hrobu bráti,
poněvadž v něm leží to svaté tělo,
kteréž jest pro nás na kříži pnělo.

Touto mastí drahou my je zmažeme
a rány svaté jeho obvážeme,
nebo když jsme milovali živého,
milujmež taky tehdy i mrtvého.

Marie všechny tři spolu zpívají notace

*Kdo nám kámen odloží,
kterýmž jest zavalen hrob Boží.
A přikryto Ježíšovo tělo,
kteréž za nás na kříži pnělo.*

Maria Magdaléna

Ach kdo nám ten velký kámen odloží,
jímžto jest přivalen, přikryt hrob Boží?
Chceme my hned nyní jemu dáti,
co toliko od nás smí požádati.

Maria Jakubova

Mněť se zdá, že jest kámen odvalený
A hrob, v němžto Pán ležel, otevřený.

Co se nám zdá, sestry, co by to bylo
a co se tu nového působilo?

Maria Salomeova

Snad Židé jestli jsou o tom zvěděli,
že bychom jeho rány mazati chtěly.
Oni z toho hrobu ho vynesli
A Bůh milý ví, kam jsou jej zanesli.
A pakli že jest v tom něco jiného,
dalo se v hrobu Pána našeho.
Nemeškejme přistoupiti blížeji,
hned zvíme a spatříme to lépeji.

Anděl Amabiel zpívá

notace

*Koho hledáte, o truchlivé
ženy svaté, vidím, že zármutek máte?*

Amabiel mluví

